

lín Vahala — Nový Jičín, Jan Vaniček — Mirovice, Václav Veselý — Mladá Vožice, Václav Vrba — Březnice, Dr. Otto Weiss — Stříbro, Karel Wimmer — Horní Blatno, Dr. Isidor Wostrý — Olomouc, Arn. Wychodil — Mor. Třebová, Frant. Zatloukal — Čes. Dub, Ant. Žitný — Votice.

Na místě květinových darů věnovali podpůrnému fondu Dra Gustava Kreimla, pokud se týče jinému fondu: pí. Marie Kreimlová, vdova po notáři v Praze 200 Kč a pp. notáři: Mořic Schäfer na Smíchovské 300 Kč, Jar. Syříšřt v Sobotce 100 Kč, Dr. Frant. Hladký ve Skalici na Slovensku 100 Kč, Viktor Baloun v Semilech 50 Kč.

Spolek kandidátů notářství uctil památku zesnulého pana presidenta notářské komory JUDra Karla Bařka, čestného člena spolku kandidátů notářství, na výborové schůzi, konané dne 20. září 1924. Starosta spolku Dr. Vodstrčil proslovil delší řeč, v níž vylíčil, jakou ztrátu utrpěl celý stav notářský úmrtím svého vůdce. Ocenil jeho činnost vědeckou a zdůraznil, že touto svojí činností byl pan president ozdobou stavu notářského a českého právnictva vůbec. Poukázal dále na to, jak obětavě hájil zájmy stavu notářského za Rakouska i za dob poválečných, našemu stavu často nepříznivých, a zmínil se konečně o jeho přátelském poměru ke kandidátům notářství. Dr. Batěk povznesl svojí prací celý notářský stav a bude povždy vzorem a příkladem notářskému dorostu.

Rozhodnutí nejvyššího soudu.

Jest přípustné prozatimní opatření zabavení dědického podílu v celku neb určitým podílem? Třetí novelou k obč. zák. (cís. nař. ze dne 19. března 1916, č. 69 ř. z.) bylo v § 75 přiznáno věřitelům dědicovými oprávnění, že mohou k zajištění svých pohledávek ještě před odevzdaním pozůstalosti použítí prozatimních opatření v §§ 379 a 382 c. ř. naznačených, za podmínek vytyčených v odst. 2. § 379 c. ř.

Použil-li zákonodárce v § 75 třetí dílčí novely téhož výrazu »angefallenes Erbgut«, který byl v § 382 obč. zák. před novelisací, dal tím zřejmě na jevo, že ani prozatimními opatřeními nemohou býti postíženy jiné předměty, než které výrazem »Erbgut« v dřívějším § 822 obč. zák. byly míněny, totiž jen určité hmotné pozůstalostní věci, na něž přísluší dědici nárok dědický, nikoliv však abstraktní právo dědické, které bylo již podle dříve platného práva z exekuce vyloučeno (srov. dvor. dekr. z 3. června 1846 č. 968 sb. z. s., jenž byl článkem VII. uvoz. zak. k c. ř. v platnosti zachován).

Není tedy přípustným prozatimné opatření zabavením dědického práva v celku neb určitým zlomkem (podílem).

Rozh. nejv. soudu ze 7. května 1924 čj. RI 356/24.

Stížnost revisní do přeosouzení útrat odhadu s říz. nesp. jest nepřipustna. Usnesení napadené týká se útrat odhadu provedeného za účelem vyměření zemské a obecní dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí (cís. pat. z 29. prosince 1915 č. 83 zem. zák., příl. 2 a rekurent stěžuje si do tohoto usnesení proto, že útraty odhadu byly mu uloženy a nikoliv také odpůrci. Podle § 14 nesp. pat. ve znění cís. nař. ze dne 1. června 1914 č. 118 ř. z. (čl. X.) jest stížnost do rozhodnutí druhého soudu ohledně útrat vyloučena, při čemž nesejde na tom, zda-li si jest stěžováno do výše útrat nebo do výroků, kdo má útraty nésti.

Rozh. nejv. soudu ze dne 20. května 1924 čj. RI 384/24.

K §§: 790, 788, 785 obč. zák. o započtení výloh výchovy syna do povinného dílu. Nařizuje-li zákon v §§ 790 a 788 obč. zák., aby bylo započítáváno do zákonného dědického podílu, co syn obdržel od rodičů jako výbavu neb bezprostředně k nastoupení úřadu neb započtení živnosti, davá tím zřejmě na jevo, že se má započítati jenom náklad, který vyžaduje synovo samostatnění při odchodu

z otcovského domu, nikoliv však náklad na jeho vychování a odborné vzdělání a vycvičení. Návštěva průmyslové školy kamenické ve stáří 15—18 let byla, i když sledovala cíle praktické, jenom doplněním výchovy, kterou jsou rodiče podle svých hospodářských možností dítěti povinni. Náklady s ní spojené nelze počítati do dědického podílu, jako náklady vzniklé návštěvou jiných, pouze všeobecné vzdělání poskytujících škol.

Stejně bezdůvodným je nárok, aby žalovanému byl započten do dědického podílu domnělý dar. Dovolávání se § 785 obč. zák. je mylné. § ten obsahuje ustanovení, ke kterým darům a jakým způsobem se má přihlížeti při vypočítávání povinného dílu. Ukáže-li se připočítáváním povin. dílu, že byl nepominut. dědic jimi zkrácen, poskytuje § 951 obč. zák. nepominutelnému dědici právo, aby za určitých dalších podmínek požadoval od obdarovaného jeho doplnění. O započtení daru do zákonného dědického podílu neobsahují ani § 785 obč. zák. ani souviselé předpisy třetí dílčí novely ničeho, naopak však ustanovuje v platnosti ponechaný § 791 obč. zák. výslovně, že se dary do zákonného dědického podílu dětem započítávati nemají.

Rozh. nejv. soudu 27. kětna 1924. čj. RI. 665/ 24. Doležal.

K dalšímu vedení dosavadní firmy není na překážku, že svolil k tomu vystoupilý společník, jehož jméno jest ve firmě, toliko na dobu obmezenou.

(Rozhodnutí nejvyššího soudu ze 4. prosince 1923 RI 1010/23. Obchodní soud v Praze Firm 12755/23. Vrchní zem. soud RIV 582/23.)

Vrchní zemský soud zamítl stížnost finanční prokuratury proti usnesení, jímž bylo do obchodního rejstříku zapsáno vystoupení veřejného společníka B. beze změny dosavadního znění firmy A. a B. Důvody:

Podle čl. 24 odst. 2. obch. z. jest při vystoupení jednoho ze společníků obchodní společnosti potřebí jeho svolení k dalšímu vedení dosavadní firmy jen tehdy, když je v ní obsaženo též jeho jméno.

Tím jest ponecháno takovému společníku na vůli dáti svolení to buď na dobu neurčitou nebo určitou, neboť zákon v tom směru ničeho neustanovuje a naopak ze znění citovaného článku jest patrno, že má býti rozhodna jediné vůle společníka toho.

Podle toho jest v daném případě přípustno svolení vystupujícího společníka Ba ku používání dosavadního znění firmy s jeho jménem po dobu nejméně do konce r. 1924.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu poukázav k tomu, že vystupující společník B. svolil v podání, aby jediný majitel firmy A. & B. nyní A., firmy této užíval nejméně do konce roku 1924. A jest tedy oprávněn firmu dosavadní nejméně do konce r. 1924 užívat, nikoli však povinen. Neukládá se mu tudíž žádná podmínka, která by se přičila znění zákona.

Že je nerozhodno, svolil-li vystupující společník ku používání dosavadní firmy na dobu určitou nebo neurčitou, dovodil už správně rekursní soud.

Nejsou tu tedy podmínky § 16 nesp. pat. Dr. Kasper.

ZE DNE.

Sdružení duševních pracovníků. Upozorňujeme kolegy, že zřizuje se u nás po příkladu Confederation Travailleurs Intellectuels, sdružení duševních pracovníků jehož účelem jest zastupovati, jednotiti a chrániti zájmy pracovníků myšlenky. Význam tohoto sdružení byl uznán i Společností Národů, kteráž ustavila zvláštní mezinárodní komisi duševní spolupráce, jejíž předsedou jest Bergson. Ke sdružení tomuto přistoupily již různé korporace a zejména náš spolek, Spolek českých advokátů, Spolek architektů a inženýrů, Svaz státních a jiných veřejných úředníků, Syndikát českých spisovatelů, Ústřední spolek učitelů vysokoškolských, Svaz úředníků poštovních, Svaz úředníků celních, Svaz studentů, Dědictví Komenského, Spolek českých žurnalistů, korporace pro umění výtvarné, Umělecká